

21. Yüzyılın Başında

ABD'nin Dünya Hegemonyası İçin Yürüttüğü Savaş

Paris'in merkezinde İŞİD'li bir grubun sivil halkı katleden saldırıların ardından, cumhurbaşkanı Holand, Fransa'nın savaş halinde olduğunu açıklamasında bulundu. Bu durum bize 11 Eylül 2001 yılını, ABD başkanının aynı şekilde "teröre savaş" ilan etmesini hatırlattı. Bu savaş ilanının ardından Afganistan ve Irak'a yönelik saldırı ve işgaller, Libya, Yemen, Suriye vs'ye yönelik müdahaleler geldi. O günden bu yana 14 yıl geçti ama bu savaşın sonu görülüyor. Resmi istatistiklere göre, teröre karşı savaşta, sadece 2011 yılı sonu itibarıyla 6600 amerikalı askerin öldü ve 50 400 askerin de yaralandı. ABD'nin Afganistan ve Irak'ın işgali için direk yaptığı harcamalar 1200 milyar doları çoktan aştığı belirtiliyor ancak "terörizm" yok olmadığı gibi, yine resmi istatistiklere göre "terörist" saldırılar 2001'den 2014'e kadar 7 kat artış gösteriyor. 2015 yılında durum daha da ağırlaştı. Sadece birkaç hafta içinde Paris katliamı haricinde, Ankara'da mitinge yönelik intihar saldırıları, Beyrut'ta saldırı, Mısır yolcu uçağının düşürülmesi birer örnektir. AB'nin başkenti Brüksel'in merkezinde askeri güvenlik önmeleri altında bulunuyor. Suriye, Irak, Yemen, Afganistan, Libya, Mısır, Lübnan, Mali vb'de asker esirlerin ve sivil halkın katledilmesi olağan bir durum haline geldi. Savaş söneceği yerde daha çok ülkeyi kapsayarak genişliyor. (Bak: Şekil 1 ve Şekil 2)

Ayrıca şunun da altını çizmek gerekiyor: Amerikalı ve Batılı siyasetçiler, askeriler ve medya mensupları "terörizm" terimine sadece sivil halkı katledenler için değil; gerici rejimlerin güvenlik güçlerine yönelik devrimcilerin adil silahlı mücadelelerine veya yabancı işgal güçlerine karşı mücadele eden savaşçılar için de kullanıyor. Bununla birlikte batılı bilirkişiler tarafından, ABD'nin ve onun işbirlikçilerinin saldırı ve işgalleri esnasında gerçekleştirdikleri savaş suçları ve insanlığa karşı suçları sonucu yüzbinlerce sivil insanın ölümü terör mağdurlarına dahil edilmiyor. "Terörizm" terimine böyle bir yorumlama kesinlikle kabul edilemez, çünkü tüm terör mağdurlarının %90'ını oluşturan devlet terörünün mağdurlarını hariç tutuyor.

Batılı uzmanların "terörizm"ün yayılmasına ilişkin araştırmaları tüm bunlara rağmen, onların anladığı şekilde bile belirli çıkarları ifade ediyor. Mesela, araştırmalardan birine göre dünyadaki tüm intihar saldırıların % 95'i hiçbir din veya ideolojiyle bağlantılı olmadan direk yabancı işgalcilere yöneliktir. ABD'nin güvenlik alanında önde gelen bilirkişileri, ABD ve işbirlikçilerinin sürdürdüğü savaşlarda sivillerin öldürülmesinin dünyadaki "terörizm"ün boyutlarına temel sebep oluşturduğuna hemfikir. Ancak bu araştırmalar ABD'nin bu savaşları sürdürme sebebini açıklayamaz, açıklamayı da hedeflemez.

Savaşların sebepleri nelerdir ve neden bugün, 21.yy başında yeni bir dünya savaşı tehdidiyle karşı karşıyayız?

Bilimsel analizler gösteriyor ki, modern dünyada uzlaşmaz çelişkileriyle kapitalizm savaşların kaynağıdır. Çağımızdaki savaşlar bugünkü tekelci kapitalizmin gelişiminin kaçınılmaz sonucudur. Modern kapitalizmin temel ekonomik yasası: *"Kapitalist azami kârın, kendi ülkesinin nüfusunun çoğunluğunun sömürülmesi, yıkıma uğratılması ve yoksullaştırılması yoluyla, başka ülkelerin, özellikle de geri kalmış ülkelerin halklarının köleleştirilmesi ve sistemli bir şekilde yağmalanması yoluyla ve son olarak da azami kârın garantilenmesine hizmet eden savaşlar ve ekonominin askerileştirilmesi yoluyla azami kârın güvence altına alınması.*

Ortalama kârın, modern koşullar altında kapitalist gelişme için tümüyle yeterli olarak değerlendirilebilceği söyleniyor. Bu doğru değildir. Ortalama kâr verimliliğinin en alt sınırıdır, bunun altında kapitalist üretim olanaksızlaşır. Zorla sömürgeler edinen, halkları köleleştiren ve savaşlar düzenleyen modern tekelci kapitalizmin başlıca faillerinin, yalnızca ortalama fail garantilemeye çabaladıklarına inanmak gülünç olurdu. Hayır, ortalama kâr değil, kural olarak ortalama kârdan yalnızca biraz yüksek olan ekstra kâr değil, tekelci kapitalizmin itici gücü azami kârdır. Tam da azami kâr elde etme zorunluluğu, tekelci kapitalizmi, sömürgelerin ve diğer ülkelerin köleleştirilmesi ve sistemli bir şekilde yağmalanması, bir dizi bağımsız ülkenin bağımlı ülkeye dönüştürülmesi, modern kapitalizmin başlıca failleri için azami kâr elde etme amacıyla en iyi "iş" olan yeni savaşların organize edilmesi ve nihayet ekonomik dünya egemenliğini ele geçirme çabası gibi tehlikeli adımlara

iter.” (Stalin, 1951 Kasım Tartışmalarıyla Bağlantılı Olan Ekonomik Sorunlara İlişkin Notlar, Modern Kapitalizmin ve Sosyalizmin Ekonomik Temel Yasaları Sorunu)

Dolayısıyla dünya hegemonyalığı girişimleri kapitalizmin temel ekonomik yasasının doğal sonucudur ve bu düzen devam ettiği müdetçe varlığını sürdürecektir. Görünen o ki, tarihin bir kesiminde en donanımlı askeri güce sahip olan emperyalist ülke dünya hegemonyalığına yönelecektir. 20.yüzyılın başında Almanya idi ve bu durum Birinci ve İkinci paylaşım savaşlarını doğurdu. Almanya'nın yenilgisinden sonra ABD bu yeri aldı. Daha 1945 yılında cumhurbaşkanı Truman, Almanya'nın yenilgisininin amerikalıların önüne dünyayı yönetme ihtiyacını koyduğunu açıkladı. 1950-53 yılları arasında hükümdarlığını dayatma girişimlerinde ABD, Kore'de yenilgi yaşadı. Bunun üzerine de bu planlar geçici olarak ertelendi.

Amerakin emperyalizmi için dünya hegemonyalığı imkanı tekrar SSCB ve eski sosyalist ülkelerdeki devrim karşıtlarının ve kapitalizmin restorasyonun başarı kazanması ile 20yy sonlarında ortaya çıktı. Amerikan finans oligarşisinin saldırgan tavrı bunun için tamamen öngörülebilir. Son 25 yıldır şahit olduğumuz olaylar ABD'nin dünya hegemonyalığını kurmaya yönelik ikinci deneyimdir. Büyük Sovyetler devletinin dağılmasından ve onun yerine birçok küçük devletin ortaya çıkmasından sonra sadece Rusya, SSCB'den defalarca daha güçsüz olmasına rağmen yine de ABD'ye karşı koyacak ve bağımsız politika yürütecek yeterince askeri ve ekonomik potansiyeli vardı. Uzun bir süre Rusya ABD'nin dostluğunu kazanmaya çalıştı. Küba ve Vietnam'da Rus askeri üsleri kapatıldı, 11 Eylül 2001'den sonra da ABD'nin “teröre karşı savaş”ını ilk destekleyen ülke oldu. Hatta NATO üyesi olmaya çalıştı. Fakat ABD, Rusya'nın her türlü işbirliği çabasını geri çevirdi. Çünkü soğuk savaşta SSCB'yi yendiğini düşünüyordu ve Rusya ile ancak yenilgiye uğramış bir ülke olarak görüşebilirlerdi.

İlk başta tüm Doğu Avrupa ülkelerini kendi etki alanları altına alarak, kendilerine tabi kıldılar. Ondan sonra da sıra SSCB'nin eski müttefik ülkelere yönelik saldırı geldi – Irak, Libya ve Suriye.

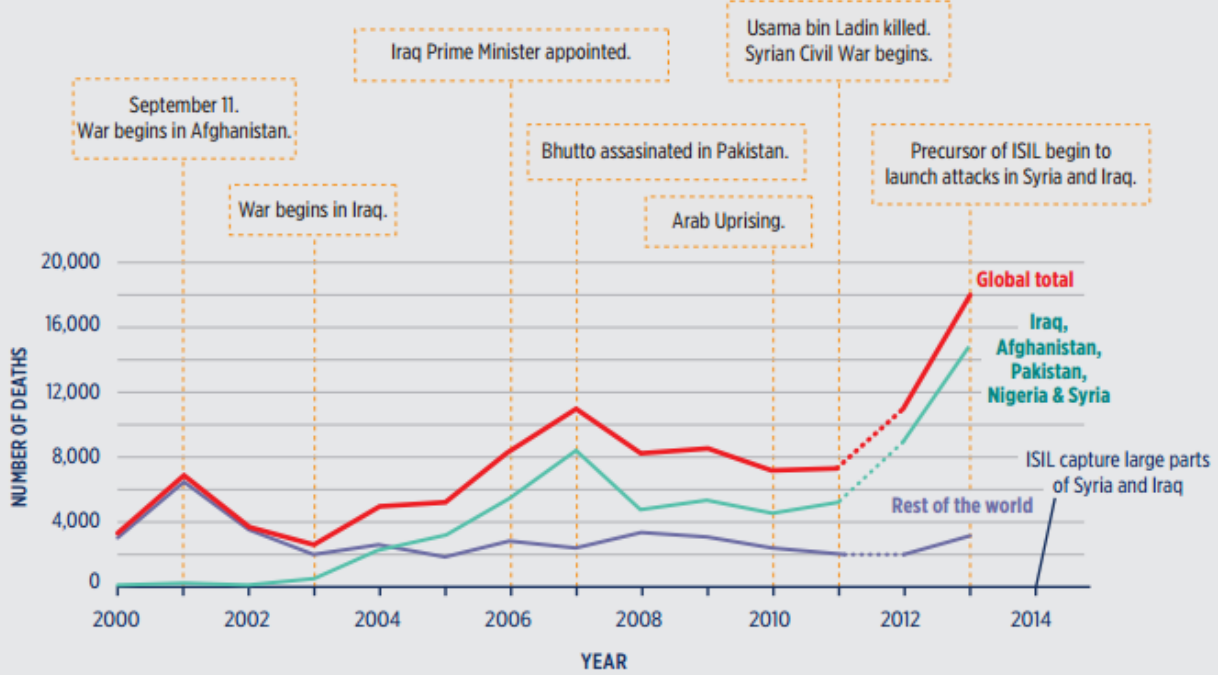
Bu yılın Ekim ayından beri rus hava kuvvetleri , Suriye hava kuvvetlerine destek amaçlı saldırılara başladı ve bu durum ABD ve onun uydusu ülkeleri rahatsız etti. “Terörizme” karşı ortak koalisyon masallarına rağmen Türk savaş uçakları tarafından Rus savaş uçağının düşürülmesine kadar gidildi. Şüphe yok ki Türkiye'nin Vaşington'dan ön onay ve desteği olmadan bu gerçekleşemezdi. Dolayısıyla Rusya ve ABD'nin arasındaki çatışma dozu artarken, iki ülke de geri dönüşümü olmayan bir noktaya gelmiş durumdadır ve tek çıkış taraflardan birinin kazanması olacaktır. Elbette iki ülke arasında direk askeri çatışma ve nükleer silah kullanma olasılığı çok düşük. Savaş üçüncü ülkelerin topraklarında sürdürülecek -Suriye'de, Ukrayna'da olduğu gibi- ve silahlı mücadele dışında ekonomik, politik ve propaganda savaşının tüm şekillerini kapsayacak.

Tarihi deneyimler gösteriyor ki tehdit altındaki ülkeler en güçlü emperyalist ülkeye karşı birleşiyor. Nazi Almanyasına karşı Hitler karşıtı koalisyon oluşturulmuştu. Bugün Amerikan hegemonyası tehdidi Çin, Rusya, İran ve birçok bağımsız ülkenin yaklaşması sonucunu doğuruyor. Ve sonuçta dünya hegemonyası iddialarını taşıyanlar her zaman onların tehdidi altındaki halkların birleşik gücüne karşı yenik düşüyorlar. Bugünden bu çatışmaların nasıl şekilleneceği, hangi boyutlara ulaşacağı ve ne gibi sonuçlar doğuracağını öngörmek mümkün olmasa da, en güçlü emperyalist ülkenin yenilgisininin kapitalizmi dünya çapında zayıflatacak ve halkların devrimci mücadelelerini yükseltecektir.

Anti Emperyalist Cephe

FIGURE 1 DEATHS FROM TERRORISM, 2000–2013

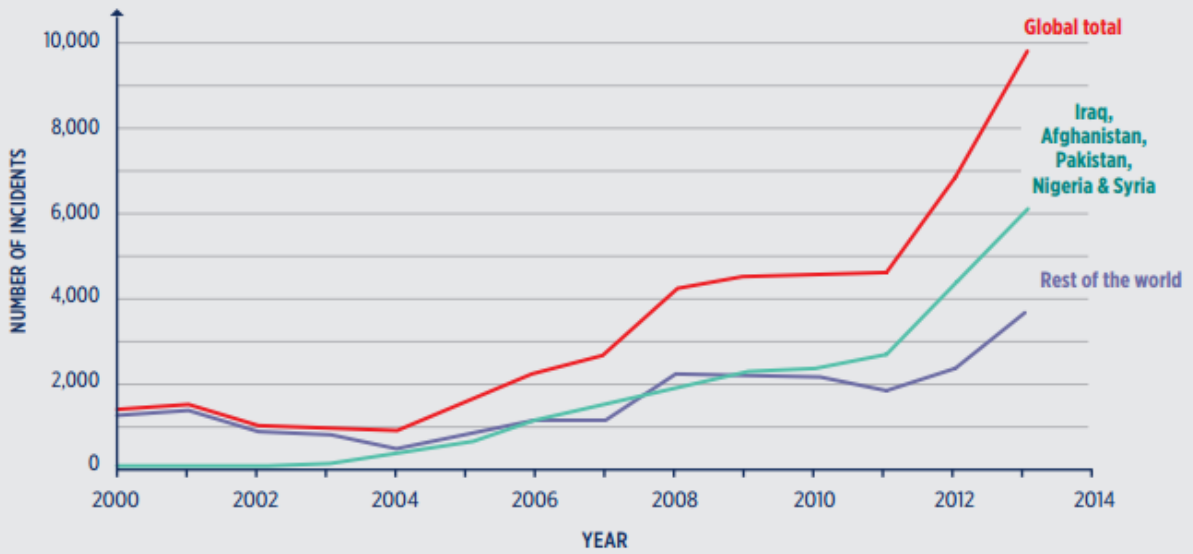
The number people who have died from terrorist activity has increased fivefold since the year 2000.

Şekil 1: Terörist saldırılardan ölenlerin sayısı yıllara göre.

FIGURE 2 TERRORIST INCIDENTS, 2000–2013

In 2013, 60 per cent of all attacks occurred in five countries; Iraq, Afghanistan, Pakistan, Nigeria and Syria. However the rest of the world suffered a 54 per cent increase in terrorist incidents in 2013.

Source: GTD

Şekil 2: Terör saldırılarının % 60'ı işgal edilmiş beş ülkede meydana geliyor.